

ΤΑ ΕΓΚΩΜΙΑ

* Τὰ ἐγκώμια συνήθως δὲν ψάλλονται ὅλα, ἀλλὰ χάριν συντομίας παραλείπονται πολλὰ ἐξ αὐτῶν. Ἐνταῦθα παρατίθενται μὲν ὅλα, τονίζονται δὲ 30 δι' ἐκάστην στάσιν, τὰ ἐκλεκτότερα, τὰ ὅποια καὶ ψάλλονται συνήθως. Διὰ τὴν ἐπιλογὴν αὐτῶν, ὑπὸ τοῦ Πρωτοπρεσβυτέρου Κωνσταντίνου Παπαγιάννη ἐλήφθησαν ὑπ' ὄψιν προγενέστερα ἐργασίαι τῶν Ἐμμ. Φαρλέκα καὶ Ἄπ. Βαλληδροῶ.

Στάσις Α΄.

Ἦχος Π' ᾠ Πα ρ

Πα **Η** ζω η εν τα φω κα τε τε θης Χρι στε
 Πα κε και Α γγελων στρα τι αιαι ε ξε πλητ τον το συγ
 Πα δι κα τα βασινδο ξα ζσ αιτην σην
Πα **Η** ζω η πως θνησκεις πως και τα φω οι κεις
 Πα κε του θα να τσ το βα σι ι λει ον λυ εις δε και
 Πα δι του Α δσ τς νε κρσς ε ξα νι στας
Πα **Μ** ε γα λυ νο μεν σε Ι η σου Βα σι λευ
 Πα κε και τι μω μεν την τα φηην και τα Πα θη σσ δι
 Πα δι ων ε σωσας η μας εκ της φθο ρας
Πα **Μ** ε τρα γης ο στησας εν σμι κρω κα τοι κεις
 Πα κε Ι η σσ Παμ βα σι λευ τα φω ση με ρον εκ
 Πα δι μνη μα των τς θα νον τας α νι στων

Ἰησοῦ Χριστέ μου, Βασιλεῦ τοῦ παντός, τί ζητῶν τοῖς ἐν τῷ Ἄδῃ ἐλήλυθας; ἢ τὸ γένος ἀπολυῖσαι τῶν βροτῶν;

Ο ^{Πα} Δε σπο της παντων ^{κα} θο ρα ται νε κρος ^υ
^{Πα κε} και εν μνη μα τι και νωω κα τα τι θε ται ^ο
^{Πα δι} κε νω σασταμνη μει α τωννε κρων ^Δ

Ἡ ζωὴ ἐν τάφῳ, κατετέθης Χριστέ, καὶ θανάτῳ σου τὸν θάνατον ὤλεσας, καὶ ἐπήγασας τῷ κόσμῳ τὴν ζωὴν.

Μ ^{Πα} ε τα των κα κρωγων ^{ως} κα κρω γος Χρι στε ^υ
^{Πα κε} ε λο γισθης δι και ωων η μας α παντας ^{κα}
^{Πα δι} κρω γι ας τσ αρ χαι σ πτερ νι στσ ^Δ

Ο ^{Πα} ω ραι ος κα λλει ^{πα} ρα παν τας βρο τς ^υ
^{Πα κε} ως α νει δε ος νε κρος κα τα φαι νε ται ^ο
^{Πα δι} την φυ σιν ω ρα ι σασ τσ παν τος ^Δ

Ἄδης πῶς ὑποίσει, Σῶτερ παρουσίαν τὴν σὴν, καὶ μὴ θᾶπτον συνθλασθεῖη σκοτούμενος, ἀστραπῆς φωτός σου αἴγλη ἐκτυφλωθεῖς;

Ἰησοῦ γλυκύ μοι, καὶ σωτήριον φῶς, τάφῳ πῶς ἐν σκοτεινῷ, κατακέκρυσαι; ὦ ἀφάτου καὶ ἀρρήτου ἀνοχῆς!

Ἄπορεῖ καὶ φύσις, νοερὰ καὶ πληθὺς, ἡ ἀσώματος Χριστέ τὸ μυστήριον, τῆς ἀφράστου καὶ ἀρρήτου σου ταφῆς.

Ω ^{Πα} θαν μα των ξε νων ^ω πραγ μα των και νων ^υ
^{Πα κε} ο πνο ης μοι χο ρη γο ος α πνς φε ρε ται ^{κη}

Πα δι
 δευ ο μενος χερ σι τῃ Ι ω σηφ
 Πα
Κ αι εν τα φω ε δυς και των κολ πων Χρι στε
 Πα κε
 των πα τρων ου δα μως α πε φοι τη σας του
 Πα δι
 το ξε νον και πα ρα δο ξον ο μου

Ἀληθῆς καὶ πόλου, καὶ τῆς γῆς Βασιλεύς, εἰ καὶ τάφῳ σμικροτάτῳ συγκέκλεισαι, ἐπεγνώσθης πάσῃ κτίσει Ἰησοῦ.

Σοῦ τεθέντος τάφῳ, πλαστοουργέτα Χριστέ, τὰ τοῦ Ἄδου ἐσαλεύθη θεμέλια, καὶ μνημεῖα ἠνεώχθη τῶν βροτῶν.

Ὁ τὴν γῆν κατέχων, τῇ δρακί νεκρωθεῖς, σαρκικῶς ὑπὸ τῆς γῆς νῦν συνέχεται, τοὺς νεκροὺς λυτρῶν τῆς Ἄδου συνοχῆς.

Ἐκ φθορᾶς ἀνέβη, ἡ ζωὴ μου Σωτήρ, σοῦ θανόντος καὶ νεκροῖς προσφοιτήσαντος, καὶ συνθλάσαντος τοῦ Ἄδου τοὺς μοχλοὺς.

Ὡς φωτὸς λυχνία, νῦν ἡ σὰρξ τοῦ Θεοῦ, ὑπὸ γῆν ὡς ὑπὸ μῶδιον κρύπτεται, καὶ διώκει τὸν ἐν Ἄδῃ σκοτασμόν.

Πα
Ν ο ε ρων συν τρε χει στρα τι ων η πλη θυς
 Πα κε
 Ι ω σηφ και Νι κο δη η μω συ στει λαι σε τον
 Πα δι
 α χω ρη τον εν μνη μα τι σμι κρω
 Πα
Ν ε κρω θεις βου λη σει και τε θεις υ πο γην
 Πα κε
 ζω ο βρου τα Ι η σϑ ϑ μϑ ε ζω ω σας νε
 Πα δι
 κρω θεν τα πα ρα βα σει με πι κρω

Ἦλλοιοῦτο πᾶσα, κτίσις πάθει τῷ σῷ· πάντα γὰρ σοι Λόγε συνέπασχον, συνοχέα σε γινώσκοντα παντός.

Τῆς ζωῆς τὴν πέτραν, ἐν κοιλίᾳ λαβὼν, Ἄδης ὁ παμφάγος ἐξῆμεσεν, ἐξ αἰῶνος οὐς κατέπιε νεκρούς.

Ε^{Πα} ν και νω μνη μει ω κα τε τε θης Χρι στε
Πα κε και την φυ σιν των βρο τωων α νε και νι σας α
Πα δι να στας θε ο πρε πως εκ των νε κρων

Ε^{Πα} πι γης κα τηλ θες ι να σω σης Α δαμ
Πα κε και εν γη μη ευ ρη κωως του τον Δε σπο τα με
Πα δι χρις Α δσ κα τε λη λυ θασζη των

Συγκλονεῖται φόβῳ, πᾶσα Λόγε ἡ γῆ, καὶ Φωσφόρος τὰς ἀκτῖνας ἀπέκρυψε, τοῦ μεγίστου γῆ κρυβέντος σου φωτός.

Ω^{Πα} ς βρο τος μεν θνησκεις ε κσ σι ως Σω τηρ
Πα κε ως Θε ος δε τς θνη τς ε ξα νε στησας εκ
Πα δι μνη μα των και βυ θου α μαρτι ων

Δ^{Πα} α κρυ ρρο ους θρη νς ε πι σε η Α γνη
Πα κε μη τρι κως ω Ι η σς ε πι ραι νου σα α
Πα δι νε βο απωςκη δευ σω σε Υι ε

Ὡσπερ σίτου κόκκος, ὑποδὺς κόλπους γῆς, τὸν πολὺχουν ἀποδέδωκας ἄσταχυν, ἀναστήσας τοὺς βροτοὺς τοὺς ἐξ Ἀδάμ.

Ὑπὸ γῆν ἐκρύβης, ὥσπερ ἥλιος νῦν, καὶ νυκτὶ τῇ τοῦ θανάτου κεκάλυψαι· ἀλλ' ἀνάτειλον φαιδρότερον Σωτήρ.

Ὡς ἡλίου δίσκον, ἢ σελήνη Σωτήρ, ἀποκρύπτει καὶ σὲ τάφος νῦν ἔκρυψεν, ἐκλιπόντα τῷ θανάτῳ σαρκικῶς.

Ἡ ζωὴ θανάτου, γευσασμένη Χριστός, ἐκ θανάτου τοὺς βροτοὺς ἠλευθέρωσε, καὶ τοῖς πᾶσι νῦν δωρεῖται τὴν ζωὴν.

Νε κρωθεν τα παλαι τον Α δαμ φθο νε ρως
ε πα να γεις προς ζω ηην τη νε κρω σει σθ νε
ος Σω τερ ενσαρ κι φανεις Α δαμ
Νο ε ραι σε τα ξεις η πλω με νον νε κρον
κα θο ρωσαι δι η μας ε ξε πλητ τον το κα
λυ πτο μεναιταις πτε ρυ ξι Σω τηρ

Καθελών σε Λόγε, ἀπὸ ξύλου νεκρόν, ἐν μνημείῳ Ἰωσήφ νῦν κατέθετο· Ἄλλ' ἀνάστα σῶζων πάντας ὡς Θεός.

Τῶν Ἀγγέλων Σῶτερ, χαρμονὴ πεφυκῶς, νῦν καὶ λύπης τούτοις γέγονας αἴτιος, καθορώμενος σαρκὶ ἄπνους νεκρός.

Ὑψωθείς ἐν ξύλῳ, καὶ τοὺς ζῶντας βροτούς, συνυψοῖς· ὑπὸ τὴν γῆν δὲ γενόμενος, τοὺς κειμένους ὑπ' αὐτὴν ἐξανιστᾶς.

Ὡσπερ λέων Σῶτερ, ἀφυπνώσας σαρκί, ὡς τις σκύμνος ὁ νεκρὸς ἐξανίστασαι, ἀποθέμενος τὸ γῆρας τῆς σαρκός.

Την πλευ ραν ε νυ γης ο πλευ ραν ει λη φως
του Α δαμ εξ ης την Ε ευ αν δι ε πλασας και
ε ξε βλυσας κρω νης καθαρι κης

Ἐν κρυπτῷ μὲν πάλαι, θύεται ὁ Ἄμνός· σὺ δ' ὑπαίθριος τυθεὶς ἀνεξίκακε, πᾶσαν κτίσιν ἀπεκάθηρας Σωτήρ.

Τίς ἐξείποι τρόπον, φρικτὸν ὄντως καινόν; ὁ δεσπόζων γὰρ τῆς

κτίσεως σήμερον, πάθος δέχεται καὶ θνήσκει δι' ἡμᾶς.

Ὁ ζωῆς ταμίας, πῶς ὁράται νεκρός; ἐκπληττόμενοι οἱ Ἄγγελοι ἔκραζον· πῶς δ' ἐν μνήματι συγκλείεται Θεός;

Λογχονύκτου Σῶτερ, ἐκ πλευρᾶς σου ζωὴν, τῇ ζωῇ τῇ ἐκ ζωῆς ἐξωσάσῃ με, ἐπιστάζεις καὶ ζωοῖς με σὺν αὐτῇ.

Α ^{Πα} πλω θεις εν ξυ λω ^{u q} συ νη γα γβ βρο τας ^{u q}
^{Πα κε} την πλευ ραν σα δε νυ γεις την ζω ηρ ου τον ^{u q} πα
^{Πα δι} σιν α φεσινπη γα ζεις Ι η σου ^Δ

Ὁ εὐσχήμων Σῶτερ, σχηματίζει φρικτῶς, καὶ κηδεύει ὡς νεκρὸν εὐσχημόνως σε, καὶ θαμβεῖταιί σου τὸ σχῆμα τὸ φρικτόν.

Υ ^{Πα} πο γην ββ λη σει ^{u q} κα τελ θων ως θνη τος ^{u q}
^{Πα κε} ε πα να γεις α πο γηης προς ου ρα νι α ^{u q} τας
^{Πα δι} ε κει θεν πεπτω κο τας Ι η σου ^Δ

Κἂν νεκρὸς ὠράθης, ἀλλὰ ζῶν ὡς Θεός, ἐπανάγεις ἀπὸ γῆς πρὸς οὐράνια, τοὺς ἐκεῖθεν πεπτωκότας Ἰησοῦ.

Κἂν νεκρὸς ὠράθης, ἀλλὰ ζῶν ὡς Θεός, νεκρωθέντας τοὺς βροτοὺς ἀνεζώωσας, τὸν ἐμὸν ἀπονεκρώσας νεκρωτὴν.

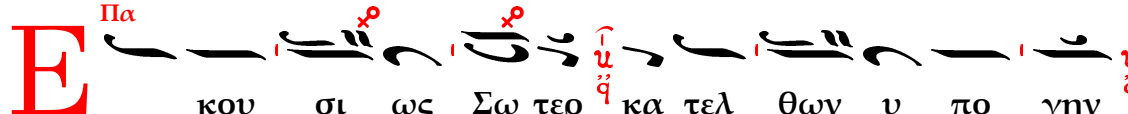

Ὡ χαρᾶς ἐκείνης! ὦ πολλῆς ἡδονῆς! ἧς περ τοὺς ἐν Ἄδῃ πεπλήρωκας, ἐν πυθμέσι φῶς ἀστράψας ζοφεροῖς.

Π ^{Πα} ρο σκυ νω το πα θος ^{u q} α νυ μνω την Τα φην ^{u q}
^{Πα κε} με γα λυ νω σα το κρα α τος Φι λαν θρω πε ^{u q} δι
^{Πα δι} ων λε λυμαιπα θων φθοροποι ων ^Δ

Κατὰ σοῦ ῥομφαία, ἐστιλβοῦτο Χριστέ, καὶ ῥομφαία ἰσχυροῦ μὲν ἀμβλύνεται, καὶ ῥομφαία δὲ τροποῦται τῆς Ἐδέμ.

Ἡ Ἀμνάς τὸν Ἄρνα, βλέπουσα ἐν σφαγῇ, ταῖς ἀκίσι βαλλομένη ἠλάλαζε, συγκινοῦσα καὶ τὸ ποίμνιον βοᾶν.

Κὰν ἐνθάπτη τάφῳ, κὰν εἰς Ἄδου μολῆς, ἀλλὰ Σῶτερ καὶ τοὺς τάφους ἐκένωσας, καὶ τὸν Ἄδην ἀπεγύμνωσας Χριστέ.

Ε ^{Πα} ^{u q}
κου σι ως Σω τερ κα τελ θων υ πο γην ^{u q}
Πα κε ^{u q}
νε κρω θεν τας τας βρο τας α νε ζω ω σας και ^{u q}
Πα δι ^Δ
α νη γα γες εν δο ξη πατρι κη ^Δ

Τῆς Τριάδος ὁ εἷς, ἐν σαρκὶ δι' ἡμᾶς, ἐπονείδιστον ὑπέμεινε θάνατον· φρίττει ἥλιος καὶ τρέμει δὲ ἡ γῆ.

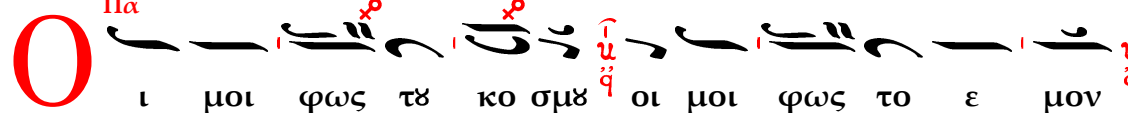

Ὡς πικρᾶς ἐκ κρήνης, τῆς Ἰούδα φυλῆς, οἱ ἀπόγονοι ἐν λάκκῳ κατέθεντο, τὸν τροφέα μανναδότην Ἰησοῦν.

Ὁ Κριτῆς ὡς κριτός, πρὸ Πιλάτου κριτοῦ, καὶ παρίστατο καὶ θάνατον ἄδικον, κατεκρίθη διὰ ξύλου σταυρικοῦ.

Ἀλαζῶν Ἰσραὴλ, μαιφόνε λαέ, τί παθὼν τὸν Βαραββᾶν ἠλευθέρωσας, τὸν Σωτῆρα δὲ παρέδωκας Σταυρῷ;

Ο ^{Πα} ^{u q}
χει ρι σϑ πλασας τον Α δαμ εκ της γης ^{u q}
Πα κε ^{u q}
δι αυ τον τη φυ σει γε ε γο νας αν θρωπος και ^{u q}
Πα δι ^Δ
ε σταυρωσαι βϑ λη μα τι τω σω ^Δ

Ὑπακούσας Λόγε, τῷ ἰδίῳ Πατρί, μέχρις Ἄδου τοῦ δεινοῦ καταβέβηκας, καὶ ἀνέστησας τὸ γένος τῶν βροτῶν.

Ο ^{Πα} ^{u q}
ι μοι φως τϑ κο σμϑ οι μοι φως το ε μον ^{u q}
Πα κε ^{u q}
Ι η σϑ μϑ πο θει νο ο τα τε ε κρα ζεν η ^{u q}
Πα δι ^Δ
Πα ρ θε νος θρη νω δϑ σα γο ε ρως ^Δ

Φθονουργέ, φονουργέ καὶ ἀλάστορ λαέ, κὰν σινδόνας καὶ αὐτὸ

τὸ σουδάριον, αἰσχύνθητι ἀναστάντος τοῦ Χριστοῦ.

Δεῦρο δὴ μιარέ, φονευτὰ μαθητά, καὶ τὸν τρόπον τῆς κακίας σου δεῖξόν μοι, δι' ὃν γέγονας προδότης τοῦ Χριστοῦ.

Ὡς φιλάνθρωπός τις, ὑποκρίνη μωρέ, καὶ τυφλὲ πανωλεθρότατε ἄσπονδε, ὃ τὸ μύρον πεπρακώς διὰ τιμῆς.

Οὐρανίου μύρου, ποίαν ἔσχες τιμὴν; τοῦ τιμίου τί ἐδέξω ἀντάξιον; λύσσαν εὔρες καταρώτατε Σατάν.

Εἰ φιλόπτωχος εἶ, καὶ τὸ μύρον λυπῆ, κενουμένου εἰς ψυχῆς ἱλαστήριον, πῶς χρυσῶ ἀπεμπολεῖς τὸν Φωταυγῆ;

Ω ^{Πα} Θε ε και Λο γε ^{u q} ω χα ρα η ε μη ^{u q}
^{Πα κε} πωσ ε νεγκω σθ τα φηην την τρι η με ρον ^{u q} νυν
^{Πα δι} σπα ρατ τομαιτα σπλαγ χνα μητρι κωσ ^Δ
T ^{Πα} ις μοι δω σει υ δωρ ^{u q} και δα κρυ ων πη γας ^{u q}
^{Πα κε} η Θε ο νυμφος Παρ θε ε νος ε κραυ γα ζεν ^{u q} ι
^{Πα δι} να κλαυσω τον γλυ κυν μθ I η σθν ^Δ

Ὡ βουνοὶ καὶ νάπαι, καὶ ἀνθρώπων πληθὺς, κλαύσατε καὶ πάντα θρηγήσατε, σὺν ἐμοὶ τῇ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν Μητρὶ.

Π ^{Πα} ο τε ι δω Σω τερ ^{u q} σε το α χρο νον φως ^{u q}
^{Πα κε} την χα ραν και η δο νηην της καρ δι ας μθ ^{u q} η
^{Πα δι} Παρ θε νος α νε βο α γο ε ρως ^Δ

Κὰν ὡς πέτρα Σῶτερ, ἡ ἀκρότομος σύ, κατεδέξω τὴν τομὴν, ἀλλ' ἐπήγασας, ζῶν τὸ ρεῖθρον ὡς πηγὴ ὢν τῆς ζωῆς.

Ὡς ἐκ κρήνης μιᾶς, τὸν διπλοῦν ποταμόν, τῆς πλευρᾶς σου προχεοῦσης ἀρδόμενοι, τὴν ἀθάνατον καρπούμεθα ζωὴν.

Η ^{Πα} ε λων ω φθης Λο γε ^{u q} εν τω τα φω νε κρος ^{u q}

^{Πα κε} α λ λα ζης και τς βρο τς ως προ ει ρη κας ^{u q} α

^{Πα δι} να στα σει σς Σω τηρ ^{u q} μ ε γε ρεις ^Δ

Τριαδικόν.

^χ Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα

^{u q} τι

Α ^{Πα} νυ μν μεν Λο γε ^{u q} σε τον παν των Θε ον ^{u q}

^{Πα κε} συν Πα τρι και τω Α γι ι ω σου Πνευ μα τι ^{u q} και

^{Πα δι} δο ξα ζο μεν την θει αν σς Τα φην ^Δ

^χ Και νυν και α ει και εις τς αι ω νας των αι

^{u q} ω νων α μην

Μ ^{Πα} α κα ρι ζο μεν σε ^{u q} Θε ο το κε α γνη ^{u q}

^{Πα κε} και τι μω μεν την Τα φην την τρι η με ρον ^{u q} του

^{Πα δι} Υι ου σς και Θε ου η μων πι στως ^Δ

Και πάλιν τὸ ἀ τροπάριον.

Η ^{Πα} ζω η εν τα φω ^{u q} κα τε τε θης Χρι στε ^{u q}

Πα κε
 και Α γγελων στρα τι αιαι ε ξε πλητ τον το συγ
Πα δι
 κα τα βα σιν δο ξα ζσ σαιτην ση η η η η η η
 η ην

Τὸ αὐτὸ ἀργῶς.

Πα
Η ζω η η η η η ε εν τα α α α
 φω ω ω ω ω κα τε ε τε ε ε ε ε θης Χρι
Πα κε
 στε ε ε ε και Α γγε ε λων στρα τι ι αι
Πα δι
 αι αι ε ε ξε πλη ητ το ο ο ον το συ γκα α
 τα α α βα α α σιν δο ξα α ζσ σαι αι
Πα
 αι αι τη η ην Ση η η η η η η η ην

Συναπτή μικρά και ἐκφώνησις:

Ὅτι ἡλόγηταί σου τὸ ὄνομα, καὶ δεδόξασται σου ἡ βασιλεία τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Καὶ θυμιᾶ ὁ ἱερεὺς ἀρχομένης τῆς β' στάσεως.

Στάσις Β'.

Ἦχος Πα φ

Πα δι
Α ξι ον ε στι με γα λυ νειν σε τον Ζω ο
Πα κε
 δο ο την τον εν τω Σταυ ρω τας χει ει ρας εκ
Πα δι
 τει ναν τα και συν τρι ψαν τα το κρα τος τε εχ θρα

Α ξι ον ε στι με γα λυ νειν σε τον παν των
 Κτι ι στην τοις σοις γαρ πα θη η μα σιν ε χο μεν
 την α πα θει αν ρυ σθεν τες εκ φθο ρας
Ε φρι ξεν η γη και ο η λι ος Σω τερ ε
 κρου υ βη σα τ ε α νε σπε ε ρ θ φε γ γ ε ς Χρι στε
 εν τω τα φω δυν το ς νυν σω μα τι κω ς

Ὑπνωσας Χριστέ, τὸν φυσίζῶν ὕπνον ἐν τάφῳ, καὶ βαρέος ὕπνου ἐξήγειρας, τοῦ τῆς ἀμαρτίας τὸ τῶν ἀνθρώπων γένος.

Μόνη γυναικῶν, χωρὶς πόνων ἔτεκόν σε Τέκνον, πόνους δὲ νῦν φέρω τῷ πάθει σου, ἀφορήτους ἀνεβρόα ἢ Σεμνή.

Α νω σε Σω τηρ α χω ρι στω ς τω Πα τρι συν
 ο ον τα κα τω δε νε κρο ον η πλω με νον γη
 κα θο ρων τα φρι ττει νυν τα Σε ρα φι μ
Ρ η γ νυ ται να ου κα τα πε τα σμα τη ση σταυ
 ρω ω σει κρυ πτ ε σι φω στη η ρε ς Χρι στε το φω ς
 σου κρυ βεν το ς τ ε Η λι ου υ πο γην
Γ η ς ο κα τα ρ χα ς μο νω νευ μα τι πη ξα ς τον
 γυ υ ρον α πν ε ς ω ς βρο το ο ς κα θυ πε δυ γην

Πα δι
με τα θα να τον φαι δρωσ ως εκ πα στου

Γ Πα δι Πα
η σε πλα στρω γε υ πο κολ πης δε ξα με νη

Πα κε
τρο ο μω συ σχε θει σα Σω ω τερ τι νασ σε ται

Πα δι
α φυ πνι σα σα νε κρησ τω τι να γ μω

Μ Πα δι Πα
υ ροις σε Χρι στε ο Νι κο δη μοσ και ο Ευ

Πα κε
σχη η μων νυν και νο πρε πω ως πε ρι στει λαντες

Πα δι
α νε βο ων φρι ξον α πα σα η γη

Ἔδυσ Φωτουργέ, καὶ συνέδου σοι τὸ φῶς ἡλίου· τρόμω δὲ ἡ κτίσις συνέχεται, πάντων σε κηρύττουσα Ποιητήν.

Λίθος λαξευτός, τὸν ἀκρόγωνον καλύπτει λίθον· ἄνθρωπος θνητὸς δ' ὡς θνητὸν Θεόν, κρύπτει νῦν τῷ τάφῳ· φρίξον ἡ γῆ!

Ἴδε μαθητήν, ὃν ἠγάπησας καὶ σὴν Μητέρα, τέκνον καὶ φθογγὴν δὸς γλυκύτατον, ἀνεβόα θρηνηδοῦσα ἡ Ἄγνη.

Σ Πα δι Πα
υ ως ων ζω ησ χο ρη γος Λο γε τους Ι ου

Πα κε
δαι αι ους εν Σταυρω τα θει εις ουκ ε νε κρωσας

Πα δι
αλλ α νε στησας και του των τῶς νε κρησ

Κ Πα δι Πα
αλ λος Λο γε πριν ου δε ει δος εν τω πα σχειν

Πα κε
ε ε σχες αλλ ε ξα να στα ας υ περ ε λαμψας

Παδι καλ λω πι σαστςβρο τς θει αις αυ γαις
Ε Παδι δυς τη σαρ κι ο α νε σπε ρος εις γην φω
 Πα κε σφο ο ρος και μη φε ρων βλε πειν ο η λι ος
 Παδι ε σκο τι σθημεσημ βρι ας εν ακ μη

Παδι Η λι ος ο μδ και σε λη νη σκο τι σθεν τες
 Πα κε Σω ω τερ δδ λς ευ νο ς εν τας ει κο νι ζον
 Παδι οι με λαι νας αμφι εν νυνταιστο λας

Οἶδέ σε Θεόν, Ἐκατόνταρχος κἄν ἐνεκρώθης· πῶς σε οὖν Θεέ μου φαύσω χερσί; φρίττω ἀνεβόα ὁ Ἰωσήφ.

Ὑπνωσεν Ἀδάμ, ἀλλὰ θάνατον πλευρᾶς ἐξάγει· σὺ δὲ νῦν ὑπνώσας Λόγε Θεοῦ, βρύεις ἐκ πλευρᾶς σου κόσμῳ ζωήν.

Παδι Ὑ πνω σας μι κρον και ε ζω ω σας τς τε θνε
 Πα κε ω ω τας και ε ξα να σταας ε ξα νε στησας
 Παδι τς υ πνωσας εξ αι ω νος α γα θε

Ἦρθης ἀπὸ γῆς, ἀλλ' ἀνέβλυσας τῆς σωτηρίας, τὸν οἶνον ζωῆρῦτε ἄμπελε· δοξάζω τὸ Πάθος καὶ τὸν Σταυρόν.

Πῶς οἱ νοεροί, Ταγματάρχαι σε Σωτῆρ ὀρώντες, γυμνὸν ἡμαγμένον κατάκριτον, ἔφερον τὴν τόλμαν τῶν σταυρωτῶν;

Ἀραβιανόν, σκολιώτατον γένος Ἑβραίων, ἔγνωσ τὴν ἀνέγερσιν τοῦ ναοῦ· διὰ τί κατέκρινας τὸν Χριστόν;

Χλαῖναν ἐμπαιγμοῦ, τὸν Κοσμῆτορα πάντων ἐνδύεις, ὃς τὸν οὐρανὸν κατηστέρωσε, καὶ τὴν γῆν ἐκόσμησε θαυμαστῶς.

Ω ^{Παδι} σ ^{Πα} περ πε λε καν ^Δ τε τρω με νος την πλευ ραν σου
^{Πακε} Λο ο γε σος θα νον τας παι αι δας ε ζω ω σας
^{Παδι} ε ^Δ πι στα ξας ζω τι κης αυ τοις κρη νης

Η ^{Παδι} λι ος το πριν ^{Πα} Ι η σος τς αλ λο φυ λης
^{Πακε} κο ο πτων ε στη σεν αυ το ος δε α πε κρυψας
^{Παδι} κα τα βαλ λων τον τσ σκο τς αρχη γον ^Δ

Κ ^{Παδι} ολ πων πα τρι κων ^{Πα} α νεκ φοι τη τος μει νας Οι
^{Πακε} κτι ιφ μον και βρο τος γε νε ε σθαι ευ δο κη σας
^{Παδι} και εις Α δην κα τα βε βη κας Χρι στε ^Δ

Η ^{Παδι} ρ θη σταυ ρω θεις ^{Πα} ο εν υ दा σι την γην κρε
^{Πακε} μα α σας α πνης δ' εν αυ τη η ου τος θα πτε
^{Παδι} ται ο μη φε ρσ α ε σει ε το δει νως ^Δ

Οἱμοι ὦ Υἱέ! ἡ Ἀπείρανδρος θρηνεῖ καὶ λέγει· ὄν ὡς Βασιλέα γὰρ ἤλπιζον, κατάκριτον νῦν βλέπω ἐν Σταυρῷ.

Ταῦτα Γαβριήλ, μοὶ ἀπήγγειλεν ὅτε κατέπτη, ὅς τὴν βασιλείαν αἰώνιον, ἔφη εἶναι τοῦ Υἱοῦ μου Ἰησοῦ.

Φεῦ! τοῦ Συμεῶν, ἐκτετέλεσται ἡ προφητεία· ἡ γὰρ σὴ ρομφαία διέδραμε, τὴν καρδίαν τὴν ἐμὴν Ἐμμανουήλ.

Κἂν τοὺς ἐκ νεκρῶν, ἐπαισχύνθητε ὦ Ἰουδαῖοι, οὓς ὁ ζωοδότης

ἀνέστησεν, ὃν ὑμεῖς ἐκτείνατε φθονερῶς.

Ε ^{Παδι} φρι ξεν ι δων ^{Πα} το α ο ρα τον φως σε Χρι
^{Πακε} στε ε μου μνη μα τι κρυ πτο ο με νον α πνδν τε
^{Παδι} και ε σκο τα σεν ο η λι ος το φως

Ε ^{Παδι} κλαι ε πι κρωσ η πα να μω μος Μη τηρ σα
^{Πακε} Λο ο γε ο τε εν τω τα α φω ε ω ρα κε
^{Παδι} σε τον α φρα στον και α ναρχον Θε ον

Ν ^{Παδι} ε κρωσιν την σην η πα να φθο ρος Χρι στε σου
^{Πακε} Μη η τηρ βλε πσ σα πι κρωωσ σοι ε φθε γγε το
^{Παδι} μη βρα δυ νης η ζω η εν τοις νε κροις

Α ^{Παδι} δης ο δει νος ^{Πα} συ νε τρο μα ξεν ο τε σε
^{Πακε} ει ει δεν Η λι ε της δο ο ξης α θα να τε
^{Παδι} και ε δι δσ τς δε σμι ρς εν σπσ δη

Μέγα καὶ φρικτὸν, Σῶτερ θέαμα νῦν καθορᾶται! ὁ ζωῆς γὰρ θέλων παραίτιος, θάνατον ὑπέστη ζωῶσαι θέλων πάντας.

Νύττη τὴν πλευράν, καὶ ἠλοῦσαι Δέσποτα τὰς χεῖρας, πληγὴν ἐκ πλευρᾶς σου ἰώμενος, καὶ τὴν ἀκρασίαν χειρῶν τῶν Προπατόρων.

Πρὶν τὸν τῆς Ῥαχὴλ, υἱὸν ἐκλαυσεν ἅπας κατ' οἶκον· νῦν τὸν τῆς Παρθένου ἐκόψατο, μαθητῶν χορεία σὺν τῇ Μητροί.

Ῥάπισμα χειρῶν, Χριστοῦ δέδωκαν ἐν σιαγόνι, τοῦ χειρὶ τὸν ἄνθρωπον πλάσαντος, καὶ τὰς μύλας θλάσαντος τοῦ θηρός.

Υ ^{Παδι} μνοις σου Χρι ^{Πα} στε ^Δ νυν την Σταυρω σιν και την τα
φη ην τε ^{Πακε} α παντες πι ^{Παδι} στοιοι εκ ^Δ θει α ζο μεν
οι θα ^{Παδι} να τσ ^{Πακε} λυτρω ^{Παδι} θεν ^Δ τες ση τα φη ^Δ

Τριαδικόν.

Χ ^{Παδι} Δο ^{Πακε} ξα Πα ^{Πακε} τρι και ^{Πακε} Υι ^{Πακε} ω και ^{Πακε} Α ^{Πακε} γι ^{Πακε} ω ^{Πακε} Πνευ ^{Πακε} μα
τι ^{Πακε}

Α ^{Παδι} να ^{Πακε} ρχε ^{Πακε} Θε ^{Πακε} ε ^{Πακε} συν ^{Πακε} α ^{Πακε} ι ^{Πακε} δι ^{Πακε} ε ^{Πακε} Λο ^{Πακε} γε ^{Πακε} και
Πνε ^{Πακε} ευ ^{Πακε} μα ^{Πακε} σκη ^{Πακε} ρα ^{Πακε} των ^{Πακε} α ^{Πακε} να ^{Πακε} α ^{Πακε} κτων ^{Πακε} κρα ^{Πακε} ται ^{Πακε} ω
σον ^{Παδι} κα ^{Πακε} τα ^{Πακε} πο ^{Πακε} λε ^{Πακε} μι ^{Πακε} ι ^{Πακε} ω ^{Πακε} ν ^{Πακε} ω ^{Πακε} σ ^{Πακε} α ^{Πακε} γα ^{Πακε} θος ^{Πακε}

Χ ^{Πακε} Και ^{Πακε} νυν ^{Πακε} και ^{Πακε} α ^{Πακε} ει ^{Πακε} και ^{Πακε} ει ^{Πακε}ς ^{Πακε} τς ^{Πακε} αι ^{Πακε} ω ^{Πακε} νας ^{Πακε} των ^{Πακε} αι
ω ^{Πακε} νων ^{Πακε} α ^{Πακε} μην ^{Πακε}

Τ ^{Παδι} ε ^{Πακε} ξα ^{Πακε} σα ^{Πακε} ζω ^{Πακε} ην ^{Πακε} πα ^{Πακε} να ^{Πακε} μω ^{Πακε} μη ^{Πακε} τε ^{Πακε} α ^{Πακε} γνη ^{Πακε} Παρ
θε ^{Πακε} ε ^{Πακε} νε ^{Πακε} πα ^{Πακε} υσον ^{Πακε} Εκ ^{Πακε} κλη ^{Πακε} σι ^{Πακε} ι ^{Πακε} α ^{Πακε}ς ^{Πακε} τα ^{Πακε} σκαν ^{Πακε} δα ^{Πακε} λα
και ^{Παδι} βρα ^{Πακε} βουσ ^{Πακε} ον ^{Πακε} ει ^{Πακε} ρη ^{Πακε} η ^{Πακε} νη ^{Πακε} νως ^{Πακε} α ^{Πακε} γα ^{Πακε} θη ^{Πακε}

Καὶ πάλιν τὸ ἀ τροπάριον.

σφερασι ι ι Χριστε μη

Καααθελωωντα ξυυυυ λυυ

υυοοο Αριιιμαθαι αι αι αι ος εν

ταφωσε ε κηδευει

Μυυυροφοοοροι η η η ηλθοο

οοονμυυυρασοιοιοι Χριστε ε ε ε μη

κομιζσαι αι αι προφρονως

Δεεευροπααασακτι ι ι ι σι ι ι

ι ις υ υ υ μνης ε ε ε ξο δι ι ι ι ους προ

σοισω με εν τω Κτιστη

Ωωωςνεκροοοντον ζωωωντααα

α συν Μυυυροφοοοροις πααααντες

μυρισω με εν εμ φρονως

Ἰωσήφ τρισμάκαρ, κήδευσον τὸ σῶμα, Χριστοῦ τοῦ ζωοδότου.

Ους ε ε ε θρεψε εν το μααααν

νααααεκι ι ι νησαααντην πτεε

ε ερ ναν κα τα τϛ Ε ε ευ ερ γε τϛ

Ο υς ε ε ε θρε ψε ε εν το μα α α αν

να α α α φε ρϛ ϛ ϛ σι τω ω ω Σω τη η

η η ρι χο λην α μα α α και ο ξος

Ω τη η ης πα ρα α α φρο συ υ υ υ

νη η η ης και τη η ης Χρι στο ο ο κτο νι ι

ι ι ας της των προ φη η η το κτο νων

Ω ς α α α φρων υ υ υ πη ρε ε ε ε

τη η η ης προ δε ε ε δω κε ε εν ο μυ υ

υ υ στης την α βυ σσο ο ον σο φι ας

Τ ον Ρυ υ υ στην ο ο ο πω λη η η η

σα α α ας αιχ μα α α λω το ο ος κα τε ε

ε ε στη ο δο λι ο ο ος Ι ου δας

Κατὰ τὸν Σολομῶντα, βόθρος βαθὺς τὸ στόμα, Ἑβραίων παρανόμων.

Ἑβραίων παρανόμων, ἐν σχολιαῖς πορείαις, τρίβολοι καὶ παγίδες.

Ι ι ι ω ση η η φ κη δε ε ε ευ ει ει ει

ει ει συ υ υν τω Νι ι ι κο δη η η η μω νε
 κροπρε πω ω ως τον Κτι στην

Ζωοδότα Σῶτερ, δόξα σου τῷ κράτει, τὸν Ἄδην καθελόντι.

Υ^{Γα} υ υ πτι ο ο ον ο ρω ω ω ω σα α α
 α η Πα α α να γνο ο ος σε Λο ο ο ο γε
 μη τροπρε πω ω ως ε θρη νει

Ω^{Γα} ω ω γλυ κυ υ υ μου ε ε ε ε α α α
 αρ γλυ κυ υ υ τα το ο ον μϛ Τε ε ε ε κνον
 που ε δυ σου ου ου το καλ λος

Θρη̅νον συνεκίνει, ἡ πάναγνός σου Μήτηρ, σοῦ Λόγε νεκρωθέντος.

Γύναια σὺν μύροις, ἤκουσι μυρίσαι, Χριστὸν τὸ θεῖον μύρον.

Θάνατον θανάτῳ, σὺ θανατοῖς Θεέ μου, θεία σου δυναστεία.

Πεπλάνηται ὁ πλάνος, ὁ πλανηθεὶς λυτροῦται, σοφία σῆ Θεέ μου.

Πρὸς τὸν πυθμένα Ἄδου, κατήχθη ὁ προδότης, διαφθοράς εἰς φρέαρ.

Τρίβολοι καὶ παγίδες, ὁδοὶ τοῦ τρισαθλίου, παράφρονος Ἰούδα.

Συναπολοῦνται πάντες, οἱ σταυρωταί σου Λόγε, Υἱὲ Θεοῦ παντάναξ.

Διαφθοράς εἰς φρέαρ, συναπολοῦνται πάντες, οἱ ἄνδρες τῶν αἱμάτων.

Υ^{Γα} ι ε ε ε Θε ϝ ϝ ϝ παν τα α α α
 να α α αξ Θε ε ε ε μϛ πλα α α στρω γε ε

ε ε μϑ πως παθος κα α α τε δε ξω

Ἡ δάμαλις τὸν μόσχον, ἐν ξύλῳ κρεμασθέντα, ἠλάλαζεν ὀρώσα.

Σῶμα τὸ ζωηφόρον, ὃ Ἰωσήφ κηδεύει, μετὰ τοῦ Νικοδήμου.

Ανεεκραζεενηκοοο

ρηηηηθερμωωωςδακρυυυροο

οοσατασπλαγχνακεεετουμενη

Ωφωωωτωνοοοφθαλμωωων

μϑοοοογλυκυυυτατοοονμϑτεε

εεκνονπωςταφωνυυυνκαλυπτη

ΤωωνΑδααμκαιΕεεευααα

ανελεεευθερωωωσαιΜηηηητερ

μηθρηνειταααυταπασχω

Δοξαααζωσϑοογιεεεε

μϑοοοοτηνααακρανεεευσπλαγ

χνιιιιανηςχαρινταααυταπασχεις

Οοξοςεεεποτιιιισθηηη

η ης και αι αι χο λη η ην Οι κτι ι ι ιο μον την

παλαι λυ υ υ ων γευ σιν

I Γα κρι ι ι ω προ ο ο σε πα α α α γη η

η ης ο πα α α λαι το ο ον λα ο ο ο ον σου

στυ λωνε φε ε ε λης σκε πων

A Γα ι μυ υ υ ρο φο ο ο ροι Σω ω ω ω

τε ε ε ερ τω τα α α φω προ ο ο σελ θς ς

ς ς σαι προ σε φε ρο ο ον σοι μυ ρα

A Γα να α α στη θι ι ι Οι κτι ι ι ιο

μο ο ο ον η μα α ας εκ τω ω ων βα ρα α

α α θρων ε ξα νι στω ω ων του Α δου

A Γα να α α στα Ζω ω ω ο δο ο ο ο

τα α α α η σε ε ε τε κς ς ς σα Μη η

η η τηρ δα κρυ ρο ς ς ς σα λε γει

Σπεῦσον ἐξαναστῆναι, τὴν λύπην λύων Λόγε, τῆς σὲ ἀγνώως τεκούσης.

Ο ^{Γα} υ ρα α α νι αι αι αι Δυ να α α α
 μει ει ει εις ε ξε ε ε στη σα α αν τω φο ο
 ο ο βω ²² νε κρονσε κα α α θο ρω σαι ²²

Τ ^{Γα} οισ πο ο ο θω τε ε ε και φο ο ο ο
 βω ω ω ω τα πα α α θη σθ ς ς τι μω ω
 ω ω σι ²² δι δσ παισμα α α των λυ σιν ²²

ᾠ φρικτὸν καὶ ξένον, θέαμα Θεοῦ Λόγε! πῶς γῆ σε συγκαλύπτει;
 Φέρων πάλαι φεύγει, Σῶτερ Ἰωσήφ σε, καὶ νῦν σε ἄλλος θάπτει.
 Κλαίει καὶ θρηνεῖ σε, ἡ πάναγνός σου Μήτηρ, Σωτήρ μου
 νεκρωθέντα.

Φ ^{Γα} ρι ι ιτ τσ σι ι ιν οι νο ο ο ο ε ε ε
 ες την ξε ε ε νην και αι αι φρι κτη η η ην σου ²²
 Τα φηνητσ πα α αν των Κτι στου ²²

Ε ^{Γα} ε ερ ρα να α αν τον τα α α α φο ο ο
 ον αι Μυ υ υ ρο φο ο ο ροι μυ υ υ υ ρα ²²
 λι ανρω ι ι ι ελ θου σαι ²² (τρεις)

Ε ^{Γα} ι ρη η η νην Ε ε εκ κλη σι ι ι ι

α α α α λα ω ω ω σσ σω ω ω τη ρι ι
ι ι αν δω ρησαι ση η η Ε γερ σει

Τριαδικόν.

Χ Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευμα

τι

Ω Γα ω ω Τρι α α ας Θε ε ε ε ε μδ δ δ

δ Πα τη η ηρ Υι ο ο ος και Πνε ε ε ευ μα

ε λε η σο ο ον τον κοσ μον

Χ Και νυν και α ει και εις τς αι ω νας των αι

ω νων α μην

Ι δει ει εινην τδ δ δ Υι δ δ δ δ σδ δ δ

δ Α να α α στα σι ι ιν Παρ θε ε ε ε νε

α ξι ω σο ο ον σδς δδ λδς

Και πάλιν τὸ ἀ τροπάριον.

Α Γα ι αι αι γε νε ε ε αι πα α α α σαι αι αι

αι αι υ υ υ μνον τη η η τα φη η η η σου προ

σφε ρσ σι ι ι Χρι στε μσ ρ ρ ρ ρ ρ ρ

Τὸ αὐτὸ ἀργῶς.

A ι αι αι γε νε ε ε αι πα α α α σαι αι
αι αι υ υ υ μνον τη η η τα φη η η η σου
προ σφε ε ρου σι ι ι ι ι ι Χρι στε ε ε
μσ ρ ρ ρ ρ ρ ρ